

יזכור

עוזי בורשטיין ז"ל

נפל ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967)

בנם-יחידם של אברהם וברכה, חברי קיבוץ מחניים שבגליל העליון. נולד ביום ו' בטבת תש"א (5.1.1941) במחניים; משם עברו ההורים ליפעת ועוזי אז בן י"א. את לימודיו החל בבית הספר היסודי במחניים וסיים אותם ביפעת. מגיל צעיר היה מרוכז ושקט וכבר אז החל לגלות נטייה לצמחים ובכל טיול היה מוצא פרחים והראה התעניינות רבה בהם ובגידולם. בגיל י"ז ומחצה התנדב לשורות צה"ל ושירת ב"גולני" תחילה. זה היה עם גמר לימודיו. כאשר יצא לשירות אמר כי הוא לא ילך לקורסים פיקודיים כי אין הוא יכול לקבל על עצמו אחריות לחייהם של אחרים. בסוף שירותו עבר לשלי"ת בקבוצה אשר בערבה - יטבתה. שם נתגלו לו נופים חדשים גם בשעה שטייל בסביבה וגם בשעת עבודתו במקום. עם שובו הביתה התחיל לעבוד במשתלה, כי נפשו השתוקקה להימצא בין צמחים ועצים - בחיק הטבע. צמאוננו לקנות דעת היה גדול ואחרי שעמד בבחינות לתעודת הברות, מתוך קשיים של קוצר זמן ועבודה במשק, נתקבל כסטודנט באוניברסיטה בתל-אביב. בשנות לימודיו היה עושה כל מיני עבודות לפרנסתו. עוזי רצה ללמוד ביולוגיה אך כשהדבר לא ניתן לו פנה לשפות, אולם אף לרגע קל לא זנח את קשריו ואת אהבתו לטבע ושאף להגיע ללימוד מקצועי זה אשר התאהב בו יותר ויותר מתוך שהירבה בטיולים בכל רחבי הארץ, באיסוף צמחים בהם ובהגדרתם לאחר מכן. אהבתו זו לטבע ניכרת גם בתחביבו - צילומי פרחי הארץ ועשביה (בצבעים) ועזבונו כולל למעלה מאלפיים שקופיות כאלה. בין חבריו ומכריו הרבים שפגש במשך הזמן מצא את שאהבה נפשו והם החליטו להקים קן משפחה. אולם תקופת אושרם לא ארכה, כי ערב מלחמת ששת הימים נקרא עוזי למילואים בחיל השריון ואז התייצב כלוחם עשוי לבלי חת ודבק במשימתו, אף כי לא איש-מלחמה היה. שימש כרגם במחלקת המרגמות, וביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל בעמק דותן אשר בשומרון בעת הפגזת מטוסים. הניח אישה. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בחיפה ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות בקיבוץ ביפעת. לזכרם של שבעה סטודנטים של האוניברסיטה בתל-אביב (עוזי ביניהם) ולזכר אחד מעובדיה הוקמה קרן מלגות מטעם נשיא האוניברסיטה ומפרותיה הוענקה מלגה על-שם כל אחד מנופלי מלחמת ששת הימים. ספר על עוזי ועל עוד שניים מבני יפעת יצא לאור ואף קונטרס עליו בלבד. "בדרכם", קובץ לזכר חברי האיחוד שנפלו במערכה ובהוצאת איחוד הקבוצות והקיבוצים, הוקדשו כמה עמודים לו. גם ב"גוילי אש", כרך ד', ילקוט עיזבון הבנים שנפלו במערכות ישראל, הובא מעזבונו.

מתוך: יזכור... ת"א, משרד הביטחון - ההוצאה לאור, 1995.